ממאי דמותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל דלמא לא הוי -

From where do we know that being warned for a stringent matter is considered being warned for a lenient matter, perhaps he is not

Overview

The גמרא משלם לפריע (even if there was גמרא התראה), from the פסוקים regarding ונגפו אשה הרה (where he was warned not to kill her), and if he wounds her, he is משלם ואינו לוקה (even though he was warned not to kill her) and we will assume that one who was warned for a stringent punishment (in this case מיתה challenges this assumption; perhaps a מותרה לדבר הקל is not מותרה לדבר הקל Our מותרה לדבר המור (מלקות). Our מותרה לדבר המור discusses the logic of such a claim.

- ²אין לומר דטעמא משום דאהריגה הוא דקיבל התראה

One cannot say that the reason a מותרה לדבר החמור is not החלל is not מותרה לדבר הקל, is because he accepted the warning that he will be killed -

- דניחא ליה ליהרג על מנת שיהרוג שונאו דתמות נפשי עם פלשתים הוא דקאמר For it is agreeable to him that he be killed as long as his enemy is killed; he is saying, 'my soul should die with together with the פלשתים' -

 $^{-4}$ אבל לא ניחא ליה להכות את חבירו על מנת שילקוהו However, it is not agreeable for him to hit his friend and he himself will be flogged; תוספות rejects this reasoning -

- זהא אמתניתין דפרק הנשרפין (סנהדרין דף עט,ב) דקתני דחייבי מיתות שנתערבו ידונו בקלה בהא אמתניתין דפרק הנשרפין (סנהדרין דף עט,ב) which states, 'people who are

¹ The purpose of the warning is to determine that this person is willingly transgressing an איסור, knowing that he will be punished. If he is willing to transgress an איסור, when there is a severe punishment, he is (seemingly) surely willing to transgress an איסור if there is only a lesser punishment. Seemingly if the person was warned that if you will transgress, and (in our case) your actions will kill the woman, you will be killed, and despite the warning he went ahead and attacked the woman, but did not kill her, where there is only a מתרה לדבר הקל sufficient warning. What is the logic to argue that מתרה לדבר החמור is not a לדבר הקל?!

² 'Accepted the warning', means that he understood that if he transgresses, he will be put to death and nevertheless he is prepared to transgress and die. See footnote # 7.

³ This is the statement שופטים טז,ל when he pulled down the pillars of the building and killed many when he pulled down the pillars of the building and killed many and he himself also perished. A person may be willing to die if at least his enemy will die.

⁴ If his 'friend' (enemy) will only be hurt (not killed) it is not 'worth it' for him, if he will also be flogged. The flogging he receives may (even) be worse that the victim's wound.

⁵ This means one who was מחוייב סקילה (the most severe death penalty) became mixed up with another who was מחוייב חנק (the most lenient death penalty), and we cannot distinguish between them, who receives which death penalty. We give them both חובק. We 'obviously' cannot give סקילה to both of them, since the one who was מחוייב חנק, was only warned that he would receive חובק, so we cannot give him סקילה.

condemned to die (with different types of death penalty) that became intermingled, they should be punished with the more lenient death penalty'; this concludes the משנה -

יקאמר בגמרא (שם דף פּ,בּ) שמע מינה מותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל $^{\circ}$ - אמר בגמרא (שם דף פּ,בּ) שמע מינה מותרה לדבר משנה יwe can derive from this that a מותרה לדבר הקל is חמור - 'מותרה לדבר הקל

והתם פשיטא דכיון דהתרו בו לסקילה וקבל -

And there it is obvious, for since they warned him regarding מקילה and he accepted it -

כל שכן שאם התרו בו חנק על אותו דבר עצמו שהיה מקבל – So certainly, if they would have warned him for הנק for that same offence that he would have accepted it, and transgressed -

- אפילו הכי בעי למימר דמותרה לדבר חמור לא הוי מותרה לדבר הקל הכי בעי למימר לדבר חמור לדבר חמור אור מותרה מותרה לדבר המור מותרה לדבר המור is not מותרה לדבר הקל - לדבר הקל

: אלא יש לומר דגזירת הכתוב הוא 9 דבעינן שיתיר עצמו לאותה מיתה בין קלה בין חמורה אלא יש לומר דגזירת הכתוב that we require that he should accept on himself that specific death penalty, whether lenient or severe.

Summary

There is no logic why מותרה לדבר החמור should not be מותרה לדבר הקל, rather it may be a גזירת הכתוב.

Thinking it over

Does תוספות answer of גזיה"כ, apply only to מיתה ומיתה (where it states יומת המת), but not to מיתה ומלקות, or does the גזיה"כ apply to all cases (even by מיתה ומלקות)?

.

⁶ We give הנק to both of them even though one is מחוייב סקילה, and was not warned regarding חנק. This proves that if he did not heed the warning for a more stringent punishment, he is surely warned for a lighter punishment for he certainly would have committed the same crime for a lesser punishment.

⁷ See footnote # 2.

⁹ See א,א סנהדרין מא,א requires that we derive from the עד שיתיר עצמו למיתה ומת המת המת דברים (שופטים) יז,ו in דברים (שופטים) ומת המת המת הפלונית הוא אומר על מנת כן אני (מ,ב ד"ה התיר explains there (on שכשהתריתם בו אל תעבור שאתה מתחייב מיתה פלונית הוא אומר על מנת כן אני (אב דאם לא הפקיר עצמו אינו נהרג כדלקמן (דף מא.)